

Innst. S. nr. 107.

(1998-99)

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om kringkasting og dagspresse 1997.

St.meld. nr. 12 (1998-99).

Til Stortinget.

1. SAMANDRAG

1.1 Innleiing

Kulturdepartementet legg med dette fram den årlege stortingsmeldinga om verksemda på medieområdet i 1997. Grunnlaget for meldinga er i hovudsak årsmeldingane frå allmennkringkastarane, Statens medieforvaltning og Allmennkringkastingsrådet. I tillegg til årsmeldinga, har NRK utarbeidd ein eigen allmennkringkastingsrekneskap. Desse dokumenta følgjer meldinga som uprenta vedlegg.

Med å syna til handsaminga i Stortinget av St.meld. nr. 62 (1997-98) legg departementet til grunn at kulturministeren i staden for dei årlege meldingane munnleg bør gjere greie for aktuelle mediepolitiske spørsmål for Stortinget. Dette bør skje i vårsesjonen dersom det er praktisk mogleg.

Departementet opplyser at det kjem attende til fleire spørsmål i eigne saker. Dette gjeld m.a.

- Spørsmålet om forbod mot reklame for politiske parti og livssyn.
- Endringar i kringkastingslova som følgje av endringar i EØS-avtalens fjernsynsdirektiv.
- Endringar i regelverket om sponning av kringkastingsprogram.
- Spørsmålet om kva for rammer som skal gjelde for Norsk rikskringkastings kommersielle verksemd.
- Digital fjernsyn.

2. VERKSEMDA HOS ALLMENNKRINGKASTARANE

2.1 Norsk rikskringkasting

2.1.1 Radiosendingane til NRK

Departementet meiner ein for radiotilbodet frå NRK må leggje programinnhaldet i alle kanalane samla til grunn for å vurdere om tilbodet følgjer prinsippa for allmennkringkasting. Ut frå vurderingane til Allmenn-

kringkastingsrådet for 1997 kan ein slå fast at radiotilbodet til NRK samla sett følgjer prinsippa for allmennkringkasting.

Departementet skal likevel trekkje fram eit par av dei kritiske merknadene frå Allmennkringkastingsrådet. Rådet peikar m.a. på at flyttinga av radiosendingane på innvandrarspråk frå radioen til fjernsynet no inneber at det i det heile ikkje er sendingar på innvandrarspråk i NRKs radiosendingar. Rådet peikar òg på at det knapt er sendingar på samisk i landsdekkjande sendingar i dei tre kanalane. Vidare peikar rådet på at nynorskprosenten i radiosendingane er for låg.

Departementet er samd med rådet i deira påpeikningar, og har teke dette opp med NRK.

2.1.2 Fjernsynskanalane til NRK

På grunnlag av rapporten for 1997 frå Allmennkringkastingsrådet kan departementet slå fast at NRK1 i det store og heile følgjer prinsippa for allmennkringkasting.

Departementet er samd med Allmennkringkastingsrådet i at nynorskprosenten er for låg og at bruken av sjølvstendige norske produksjonsselskap bør utvidast. Departementet har teke det opp med NRK.

I høve til NRKTO seier Allmennkringkastingsrådet m.a. følgjande:

- "Programkategorien "skole, universitet, utdanning" bør ikke forbli tom i en kanal vendt mot ungdom.
- Kategoriene "natur og vitenskap" og "religion og livsfilosofi" bør utvides.
- Kanalen har rikelig med ungdomsprogram, men mangler barneprogram.
- Kanalen har sendinger på innvandrarspråk, men mangler sendinger på samisk.
- Programlegningen bør inkludere flere sendinger som reflekterer hovedstrømninger i unge menneskers populærkultur, inkludert pop- og rockemusikk.

- Nynorskprosenten er altfor lav (11,1 prosent).
- Bruken av uavhengige norske produsenter bør utvides, jf. ovenfor om NRK1."

Også på disse punkta er departementet samd med Allmennkringkastingsrådet. Saka er teke opp med NRK.

2.2 TV2

2.2.1 Programverksemda i TV2

2.2.1.1 Rapporten frå Allmennkringkastingsrådet

Allmennkringkastingsrådets rapport for 1997 inneheld fleire kritiske synspunkt på programprofilen i TV2. Rådet uttaler m.a. følgjande:

"Det er ikke godt nok samsvar mellom det totale programtilbudet og TV 2s løfte om å "... legge vekt på å markere at vi er noe annet og mer enn en satellitt- og kabelkanal for utenlandsk masseprodusert underholdning". Over halvparten av sendingene består av drama, praktisk talt alt innenfor den lettere genre.

TV 2 lever ikke opp til sine løfter i konsesjonssøknaden om egne program om kunst og kultur, også for smalere grupper av seere. Dekningen utenom nyhetssendinger og aktualitetsprogram bør også styrkes/utdypes på følgende områder:

- vitenskap/forskning
- internasjonale forhold utenom typiske nyhetssaker
- området religion og livsfilosofi, særlig utenom kristen religion/forkynnelse."

Rådet seier vidare:

"Rådet finner for øvrig grunn til å gjenta sin etterlysning av programmer som de følgende:

Program for den samiske befolkningen. TV 2 er juridisk forpliktet av konsesjonsvilkårene til å levere sendinger spesielt for den samiske befolkningen, men har heller ikke i 1997 overholdt dette. TV 2 anfører i sin årsmelding at en i stedet har valgt å sende et av Arne Hjeltnes "Gutta på tur"-program fra de samiske områdene i Finnmark.

TV 2 drev heller ikke i 1997 med teksting for hørselssvekkede, og har heller ingen spesielle tilbud for denne ganske store publikumsgruppen.

Rådet mener det er særlig beklagelig at tilbudet om barneprogram er begrenset til helgene. Det burde for lengst vært utvidet til hverdagene.

Det mangler regelmessige ungdomsprogram av andre slag enn popvideopresentasjon og lett drama."

Departementet har i brev dagsett 15. juli 1998 teke m.a. desse fråsegnene frå Allmennkringkastingsrådet opp med TV2. I brevet har departementet vidare peika på at så vel departementet som Stortinget fleire gonger har føresett at kanalen må leggje vinn på å følgje dei prinsippa som gjeld for allmennkringkasting. I denne sammenhengen er det synt til St.meld. nr. 12 (1996-97) Kringkasting og dagspresse 1995 m.v., Innst. S. nr. 138 (1996-97), St.meld. nr. 62 (1996-97) Kringkasting og dagspresse 1996 m.v. og Innst. S. nr. 103 (1996-97).

TV2 har svara departementet i brev dagsett 19. august 1998. Brevet følgjer meldinga som uprenta vedlegg. Departementet gjev att nokre avsnitt frå brevet til TV2 på s. 4-5 i meldinga.

2.2.1.2 Departementets vurdering og oppfølging

Kulturdepartementet følgjer no som konsesjons-gjevande organ opp saka andsynes TV2. Departementet syner såleis her berre stutt til nokre prinsipp som departementet legg til grunn i den vidare oppfølginga.

Departementet meiner det klårt må leggjast til grunn at når konsesjonsvilkåra slår fast at "Allmennkringkastingsprogrammene skal bidra til å styrke norsk språk, identitet og kultur", inneber dette at det må sendast egne program innanfor desse kategoriane. Det er ikkje tilfredsstillande i høve til konsesjonsvilkåra berre å sende stutte kulturinnslag i andre program.

Når det gjeld program for smale grupper og minoritetar, heiter det følgjande i punkt 6 nr. 3 i konsesjonsvilkåra:

"Sendingene skal over tid inneholde en variert programmeny med program for så vel brede som smale seergrupper, herunder den samiske befolkningsgruppe og minoriteter."

Det er ikkje mogleg å lese dette på anna vis enn at det skal sendast egne program både for den samiske befolkninga og minoritetar. Det følgjer også av dette punktet i konsesjonsvilkåra at det skal sendast program både for breie og smale sjåargrupper. Anten ein reknar born som ei brei eller smal sjåargruppe, er det klårt at vilkåra fastset at det skal sendast program for born.

Reint allment legg departementet til grunn at korkje av økonomiske eller andre årsaker finst det grunnlag for at selskapet ikkje betre skal oppfylle konsesjonsvilkåra når det gjeld program for born.

Departementet ser det ikkje som aktuelt å gjere framlegg om endringar i reglane om reklame eller sponing av program for born, jf. kommentaren frå TV2. Som departementet fleire gonger har peika på i ulike samanhengar, er det dei samla inntektene til allmennkringkastarane som må finansiere dei programtypane som skal sendast. Dette gjeld uavhengig av om det er høve til å sende reklame eller sponing i tilknytning til visse programtypar eller ikkje.

2.3 Verksemda i P4

2.3.1 Programverksemda i P4

2.3.1.1 Allmennkringkastingsrådets rapport

Årsrapporten frå Allmennkringkastingsrådet for 1997 inneheld fleire kritiske merknader til programprofilen i P4. Rådet uttaler m.a. følgjande:

- "Bruken av reportasje og andre mer ressurskrevende radiogenre enn studioinnslag, telefonintervjuer og platespilling bør utvides.
- Dekningen av kunst og kultur bør klart styrkes.
- Kategorien "religion og livsfilosofi" bør utvides til å omfatte annet enn kristne andakter.
- Forekomsten av analytiske, kritiske og fordypende perspektiv er for liten utenom de utvidede nyhetssendingene.

- P4 anses ikke å leve opp til sitt klare løfte i konsesjonssøknaden om "å satse på såkalte nisjeprogrammer for spesielt interesserte minoritetsgrupper".
- P4 lever heller ikke opp til sine løfter i konsesjonssøknaden om å reflektere det språklige mangfoldet i landet. Det mangler sendinger på nynorsk, samisk og innvandrerspråk.
- Den internasjonale dekningen utover de typiske nyhetssakene bør styrkes.
- P4 kan ikke sies å ha en musikkprofil som innfrir løftet fra konsesjonssøknaden: "Stikkord for musikkprofilen må være mangfold, med røtter i vårt levende norske musikkmiljø".
- P4 lever ikke opp til løftene i konsesjonssøknaden om kulturdekning: "RHN (P4 Radio Hele Norge) vil satse på kultur ved å "ta pulsen" på hele Norges yrende kulturliv i vid forstand. RHN ser muligheter til å sende lokalproduserte kulturprogrammer i samarbeid med nærradiostasjoner".
- Tilbudet av barneprogram bør utvides til å gjelde flere dager i uka."

Kulturdepartementet har i brev dagsett 3. august 1998 til selskapet m.a. synt til disse utsegnene, og har bede P4 om kommentarer.

2.3.1.2 Merknadene frå P4

P4 har svara departementet i brev dagsett 18. september 1998. Brevet følgjer meldinga som uprenta vedlegg. Departementet gir att nokre avsnitt frå brevet på s. 6-7 i meldinga.

2.3.1.3 Departementets vurdering og oppfølging

Kulturdepartementet følgjer som konsesjons-gjevande organ saka opp andsynes P4. Konsesjonsvilkåra inneheld eit klårt krav om at det skal sendast program for den samiske befolkningsgruppa og for minoritetar. Til no har P4 ikkje følgt dette opp. Rapporten frå Allmennkringkastingsrådet syner òg at det er eit stykkje att før P4 fullt ut kan seiast å fylle alle prinsippa som gjeld for allmennkringkasting.

Reint allment legg departementet til grunn at korkje av økonomiske eller andre årsaker finst det grunnlag for at selskapet ikkje skal følgje konsesjonsvilkåra på alle punkt.

3. LOKALKRINGKASTING

Det er Statens medieforvaltning (SMF) som har ansvaret for å gje konsesjonar til å drive lokal kringkasting. SMF har òg ansvaret for å følgje opp konsesjonærane i høve til reglane m.a. om reklame. Årsmeldinga for 1997 frå Statens medieforvaltning gir eit godt oversyn over stoda og utviklinga for lokal kringkastinga i Noreg. Departementet syner til denne når det gjeld detaljar.

Tildelinga av konsesjonar til lokalradio vart avslutta i 1997, og ved utgangen av 1997 var det 312 lokalradio-konsesjonærar. Dette er fire fleire enn året før. Auken

har samanheng med at nokre søkjarar som opphavleg fekk avslag på søknadene sine, fekk konsesjon etter klagehandsaminga i departementet. Etter tildelinga av konsesjonar fekk Statens medieforvaltning til saman 46 klager. Av desse vart 31 sende til Kulturdepartementet, som gav Statens medieforvaltning medhald i 27 av sakene, medan fire av vedtaka til Statens medieforvaltning vart omgjorde.

Også tildelinga av konsesjonar til lokal fjernsyn vart avslutta i 1997. Ved utgangen av 1997 var det til saman 35 konsesjonar til å drive lokal fjernsyn i Noreg. 30 av desse konsesjonane gjeld allment lokal fjernsyn sendt frå bakkesendarar, ein konsesjon gjeld kabelsend kommunal informasjon, medan fire gjeld lokalt undervisningsfjernsyn sendt frå bakkesendarar. I tillegg til desse konsesjonane kjem dei særskilte konsesjonane som er gjevne til livssynsorganisasjonar til å sende over bakkesendarane til NRK TO. Til saman er det gitt 18 slike konsesjonar.

Statens medieforvaltning har gjort ei undersøking kring økonomien i lokalkringkastinga i Noreg. Undersøkinga syner at bransjen går med underskott. Den samla omsetninga i lokal fjernsyn var om lag 152 mill. kroner, medan utgiftene var om lag 197 mill. kroner. Berre fire selskap hadde positivt driftsresultat i 1997. I lokalradio var omsetninga om lag 202 mill. kroner, medan utgiftene låg på 225 mill. kroner. Undersøkinga syner at 140 av dei konsesjonærane som tok del i undersøkinga hadde positivt driftsresultat, medan 123 selskap gjekk med underskott.

Departementet legg til grunn at det ikkje er aktuelt å opprette eigne særskilte støtteordningar for drift av lokal kringkasting i Noreg ut over den støtta som blir gjeve frå Audiovisuelt produksjonsfond. Departementet syner her til at det lenge har vore brei semje om at denne bransjen må basere verksemda på marknaden.

4. PRESSE

Gjennom ymse tilskottsordningar på statsbudsjettet blir det gitt støtte til produksjon av dagsaviser. Tilskottet i 1997 var på om lag 203 mill. kroner, og vart fordelt på 131 aviser, sju fleire enn i 1996. Det blir òg gitt særskilte tilskott til samiske aviser, til ymse publikasjonar og til medieforskning og etterutdanning. Tilskottsordninga for pressekontora til dei politiske partia som er representerte på Stortinget er lagd ned frå og med 1998, jf. Stortingets handsaming av St.prp. nr. 1 (1997-98). Tilskottsordninga til ymse publikasjonar femner òg om publikasjonane til dei politiske partia som er representerte på Stortinget. I samsvar med Stortingets syn har departementet lagt fram forslag til endringar for denne delen av tilskottsordninga, jf. St.prp. nr. 1 (1998-99).

Departementet syner elles til årsmeldinga frå Statens medieforvaltning når det gjeld detaljar kring fordelinga av tilskott m.m.

5. KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til tidligere behandlinger av de årlige stortingsmeldingene om kringkasting og dagspresse. På grunn av disses karakter har de vært et lite egnet verktøy for å behandle løpende mediepolitiske saker. Derfor har det vært et ønske fra et samlet flertall å få en mere hensiktsmessig struktur på behandlingen av større mediepolitiske spørsmål og problemstillinger. Komiteen er derfor fornøyd med at departementet nå varsler at større mediepolitiske saker vil bli behandlet som egne saker i fremtiden. Det må likevel understrekes behovet for en jevnlig rapportering til Stortinget om allmennkringkasterne utvikling og Allmennkringkastingsrådets rapport. Komiteen ser at en egen mediepolitisk redegjørelse i 2. kvartal kan være en like effektiv måte å behandle disse spørsmålene på, og støtter derfor en prøveordning der de årlige meldingene erstattes av en årlig redegjørelse.

Komiteen vil slå fast at politiske myndigheter ikke skal gripe inn i redaktørinstituttet, og er tilfreds med den utvikling som har skjedd på dette området de siste årene. Når det gis konsesjoner og særfordeler til enkelte selskaper er det viktig at de vilkår som settes blir kontrollert og etterprøvd. For å ivareta begge disse hensyn er det tillagt Allmennkringkastingsrådet å kontrollere de konsesjoner som er gitt, og komiteen legger dette til grunn i den øvrige behandling av mediepolitiske spørsmål. Det innebærer at Allmennkringkastingsrådets vurderinger av den enkelte kanals ivaretagelse av allmennkringkastingsforpliktelsene, vil være rådgivende for det videre arbeidet som gjøres.

Komiteen vil understreke behovet for å avklare hvordan en styrking av døve og hørselshemmedes tilbud kan skje. Komiteen vil be departementet vurdere om det er aktuelt å lovfeste teksting av direkte sendte program dersom det ikke er mulig å komme til bedre løsninger i samarbeid med de aktuelle selskaper.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, slutter seg i hovedsak til departementets vurdering om allmennkringkasting, men vil understreke at NRK2 ble etablert som en avlastnings-/tilleggs kanal med andre krav enn det som settes til allmennkringkasterne. Dette skjedde nettopp fordi konkurransen mellom de øvrige kanaler førte til begrensninger av mangfoldet i genre og tema. Flertallet har merket seg Allmennkringkastingsrådets rapport som peker på "en tendens til at konkurranse og kommersielle hensyn fører til mindre plass til sammenhengsskapende og fordypende elementer".

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, er opptatt av at også allmennkringkasterne har et betydelig ansvar innen utviklingen av informasjonssamfunnet, og vil peke på at kunnskap i fremtiden også vil ha betydning for fordelingspolitikken. I så måte er det bekymringsfullt når Allmennkringkastingsrådet slår fast at konkur-

ransen tenderer til å øke informasjonskløfter i befolkningen på grunn av den målgruppeorientering som skjer. Dette flertallet vil understreke at det er et viktig ansvar for allmennkringkasterne å bidra til å motvirke dette.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre deler ikke Allmennkringkastingsrådets oppfatning av at konkurransen tenderer til å øke informasjonskløftene i samfunnet. Disse medlemmer mener at konkurranse også i etermediene bidrar til et mangfold som gir alle større tilgang på informasjon. Målgruppeorientering har lenge vært et faktum i trykte medier, og disse medlemmer finner det helt naturlig at allmennkringkasterne også retter sine programmer mot ulike målgrupper.

Disse medlemmer ser på Allmennkringkastingsrådet som et rådgivende organ, men ønsker ikke at rådet skal oppfattes som en "domsinstans", kanalenes redaksjonelle frihet må ligge fast. Disse medlemmer vil vurdere Allmennkringkastingsrådets anbefalinger som råd, ikke pålegg overfor allmennkringkasterne.

Norsk Rikskringkasting, TV2, P4

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, viser til de vurderinger som er gjort av Allmennkringkastingsrådet og departementet, og tar dette til orientering. Det forventes at de særskilte påpekninger som er kommet frem blir fulgt opp på en hensiktsmessig måte. Flertallet viser til vedlagte brev fra departementet der det går fram at kunngjøring, søknad og konsesjonsvilkår vil inngå i det samlede grunnlag konsesjonshaveren må forholde seg til, og må legges til grunn ved vurdering av om et selskaps virksomhet foregår i overensstemmelse med de forutsetninger som lå til grunn ved tildeling av konsesjon. Flertallet vil for øvrig slutte seg til de tolkninger og synspunkter som departementet uttrykker i proposisjonen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre tar departementets vurdering av Allmennkringkastingsrådets anbefalinger til orientering.

Disse medlemmer mener at konsesjonen skal legges til grunn ved vurdering av TV2 og P4. Disse medlemmer støtter ikke synet på at også konsesjonssøknaden skal legges til grunn ved vurdering av TV2 og P4.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet registrerer at Allmennkringkastingsrådet påpeker at det ikke er nok radiosendinger på innvandrerspråk, samisk og at det er en for lav nynorskprosent. Disse medlemmer ser ikke dette som et

stort problem da dette ivaretas både av bl.a. distriktprogram, lokalradioer og TV.

Disse medlemmer registrerer at også her mener Allmennkringkastingsrådet at nynorskprosenten er for lav. Disse medlemmer er av den oppfatning at dette er noe som markedet får bestemme iht. ønsket fra seerne, og ikke en fast prosentsats.

Disse medlemmer er ikke i helhet enige i kritikken fra Allmennkringkastingsrådet om programvirksomheten i TV2. TV2 har etter hvert blitt en betydningsfull og viktig aktør i det norske medielandskapet. TV2 har lyktes godt i å tilby et kvalitetsmessig godt fjernsynstilbud til det brede lag av det norske folk og har blitt en reell konkurrent til NRK. Det var og er en forutsetning at kanalen skulle finansiere seg selv. Dette i motsetning til NRK som er lisensfinansiert. Dette vil si at TV2 må drives bedriftsøkonomisk forsvarlig og innrette seg etter dette.

Når det gjelder manglende programmer for såkalte minoritetsgrupper som for eksempel samer så må det påpekes at også minoritetsgruppene ser på de "vanlige" programmene. Det skal ikke være noe krav til allmennkringkasterne at de sender programmer som kun henvender seg til meget smale grupper. Dersom man skulle kreve det, ville de store allmennkringkasterne miste store deler av sitt publikum. Målet må være at flest mulig av kringkasterne fenger et bredest mulig publikum.

Til dette kan det tilføyes at vi i et internasjonalt perspektiv får flere og flere TV- og radiokanaler som er spesialisert innenfor en spesiell genre. Dette bidrar til at spesielt interesserte får sine behov bedre dekket. Svært mange nordmenn får i dag inn disse kanalene fordi de er tilknyttet enten et kabelnett eller et parabolanlegg. Flere slike kanaler vil komme i fremtiden, og vil også være med på å berike det norske TV og radiopublikummet. Dette bidrar til at vi her i landet får tilgang til langt flere kvalitetsprogrammer på spesialiserte områder enn det våre egne kringkasterne er i stand til å sende og lage.

Når det gjelder mangel på oppfyllelse av å ha en bred språklig og kulturell profil, registrerer disse medlemmer at de fleste allmennkringkasterne har et stort utvalg av medarbeidere som bruker et varierende utvalg av norske dialekter, som ofte har sterke innslag av nynorsk. Det er derfor feil at man kun regner med standard nynorsk. Det bør dessuten tilføyes at nynorsk også som standard språk nå opptrer i flere varianter, noe som dels skyldes vidtgående valgfrihet, dels alminnelig språkforvirring. Norge er et land med særdeles mange forskjellige dialekter. Hva som er god kultur er et uklart spørsmål, og vil være et begrep som er i stadig endring, og det kan synes merkelig at Allmennkringkastingsrådet er de som tolker dette begrepet. Etter Fremskrittspartiets mening, må det være folket som bestemmer dette. Disse medlemmer er enig i at arbeidet med teksting for hørselshemmede må jobbes videre med for også å ivareta denne gruppen.

Disse medlemmer registrerer at TV2 har satt sine barne-TV-program til lørdag og søndag morgen (fra 08.00 til 10.00) da det ikke var noe tilbud fra NRK på disse tidspunktene. Det må også tas i betraktning de familievennlige program som tilbys.

Disse medlemmer forstår også at det å lage program spesielt rettet mot ungdom som en gruppe, kan være vanskelig, da ungdommen i dag er en svært forskjellig sammensatt gruppe.

Når det gjelder forslag om endring i reglene om reklame eller sponning av program til barn, ser ikke departementet det aktuelt å fremme disse. Disse medlemmer ser derimot for seg en oppmyking av disse reglene.

Disse medlemmer vil påpeke at P4 er henvist til å skaffe seg inntekter fra reklamemarkedet og dermed avhengig av et stort lyttertall. Mange av anmerkningene fra Allmennkringkastingsrådet til kanalen, ville hvis de ble etterfulgt, antagelig føre til en lavere lytteroppslutning og dermed et redusert inntektsgrunnlag.

Det påpekes fra Allmennkringkastingsrådet et generelt inntrykk av en for høy bokmålsandel, noe som P4 tilbakeviser. Det sammen gjelder samiske sendinger. Når det gjelder barneprogram, ønsker disse medlemmer at dette feltet blir ivaretatt og hvis mulig noe øket.

Når det gjelder andel norsk musikk og smale programmer, registrerer disse medlemmer hva P4 sier i sitt svarbrev til departementet, og er enige i disse.

Lokalkringkasting

Komiteen vil vise til en omfattende behandling av lokalkringkasting de senere årene, og registrerer med tilfredshet at både lokalradioer og ikke minst lokal fjernsyn viser en positiv utvikling i antall konsesjonærer. Komiteen støtter departementets konklusjoner.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Høyre, har merket seg den innstramningen som er gjort i forhold til lokalradioers mulighet for å drive bingo som inntektskilde. Flertallet støtter ikke disse innstramningene. Flertallet ber om at lotteriloven praktiseres slik at lokalradioer som har et ideelt og samfunnsnyttig formål, og som ikke betaler utbytte til eierne, får adgang til å drive bingo som inntektskilde inntil ny lotterilov er trådt i kraft. Flertallet viser til at Norsk Lokalradioforbund har anbefalt sine medlemmer å utforme vedtektene i henhold til de krav som må oppfylles etter lotteriloven.

Presse

Komiteen vil vise til de to siste budsjettbehandlingene der produksjonsstøtten til aviser er redusert med 70 mill. kroner. Det vises videre til at det i liten grad har blitt fulgt opp tidligere årsmeldingers påpekninger av behovet for å styrke det etiske arbeidet i pressen,

etterutdanning og medieforskning. Komiteen forutsetter at departementet tar initiativ på dette området slik at intensjonene i tidligere årsmeldinger og stortingsmeldinger blir fulgt opp.

6. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til meldingen og det som står foran, og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

St.meld. nr. 12 (1998-99) - Kringkasting og dagspresse 1997 - vedlegges protokollen.

Oslo, i familie-, kultur- og administrasjonskomiteen, den 2. mars 1999.

May-Helen Molvær Grimstad,
leder.

Jon Olav Alstad,
ordfører.

Grethe G. Fossum,
sekretær.

Vedlegg

Brev fra Kulturdepartementet til familie-, kultur- og administrasjonskomiteen, datert 1. mars 1999.

St.meld. nr. 12 (1998-99) Kringkasting og dagspresse 1997

Vi viser til brev av 23. februar 1999 fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen, og kan opplyse følgende til komiteens spørsmål:

I Allmennkringkastingsrådets rapport er det foreslått å etablere en uavhengig instans for bedre å følge opp lover, forskrifter og konsesjoner innenfor medieområdet. Hvordan vil departementet følge dette opp, vurderes det for eksempel å opprette en uavhengig instans?

Kulturdepartementet ser det ikke som aktuelt å opprette en ny, uavhengig instans for oppfølging av lover, forskrifter og konsesjoner. Etter nåværende ordning er Statens medieforvaltning som hovedregel konsesjonsmyndighet for kringkasting. Statens medieforvaltning har det generelle ansvaret for oppfølging av regelverk på kringkastingsområdet. Kulturdepartementet er klageinstans for vedtak truffet av Statens medieforvaltning. Etter departementets vurdering fungerer denne ordningen godt, og sikrer at de vedtak som treffes er i samsvar med den overordnede mediepolitikk som vedtas av Stortinget og regjeringen. Dette ville man ikke ha noen garanti for dersom ansvaret skulle tilligge en instans uavhengig av de politiske myndigheter.

Allmennkringkastingsrådet er et rådgivende organ for departementet i spørsmål som gjelder om allmennkringkasterne følger prinsippene for allmennkringkast-

ing. Vi ser det som hensiktsmessig at rådets rent rådgivende funksjon videreføres.

Komiteen stiller videre følgende spørsmål:

Mener departementet at det er riktig å legge både konsesjon og konsesjonssøknad til grunn ved vurderingen av det enkelte selskap?

og

Dersom departementet mener at konsesjonssøknaden skal legges til grunn, hvilke juridiske forpliktelser medfører dette i forhold til konsesjonshaverne?

Departementet legger til grunn at konsesjonssøknaden generelt må tas i betraktning ved vurderingen av om et selskap har oppfylt de programplaner selskapet selv har gitt uttrykk for vil bli lagt til grunn. Primært vil det være konsesjonsvilkårene som vil være juridisk forpliktende for selskap som har konsesjon etter kringkastingsloven, men både kunngjøring, søknad og konsesjonsvilkår (konsesjonsdokumentet) vil inngå i det samlede grunnlag konsesjonshaveren må forholde seg til, og må legges til grunn ved vurderingen av om et selskaps virksomhet foregår i overensstemmelse med de forutsetninger som lå til grunn ved tildeling av konsesjon. De nærmere konsekvenser av manglende oppfyllelse av konsesjonsvilkårene og deres forutsetninger, vil kunne være ulike, uavhengig av tidspunkt og i hvilken sammenheng vurderingen foretas i.